

НАУКОВІ ЗАПИСКИ
ДОКЛАДІВ ІІІ ВІДДІЛУ АКАДЕМІКІВ РАН

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том I

57
н53

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ПРИРОДОЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том I

45453

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КІЇВ — 1951

БІБЛІОТЕКА
Природознавчого Музею
АН - УРСР

*Друкується за постановою Редакційно-видавничої ради
Академії наук Української РСР*

*Присвячується
п'ятнадцятиріччю з дня смерті
Івана Володимировича Мічуріна*

Відповідальний редактор канд. біол. наук Г. В. Козій, секретар редколегії
К. А. Татаринов, члени редакційної колегії: д-р біол. наук А. С. Лазаренко (відділ ботаніки), д-р геол.-мін. наук В. Г. Ткачук, канд. геол.-мін. наук С. І. Пастернак (відділ геології) і канд. біол. наук П. П. Балабай (відділ зоології).

*А. С. Лазаренко
д-р біол. наук
УАН СРСР*

лишенного эпифибласта (рисунок, 1), мы нередко наблюдали наличие зародышей, имевших на стороне, противоположной щитку, вырост. В большинстве случаев он находился возле второго корешка. Вершина выроста имела разное направление: вниз, перпендикулярно к продольной оси зародыша или вверх, как у эпифибласта. Еще на 15—16-й день после опыления — на ранней фазе развития зародыша наблюдались у них выпуклости, состоявшие из паренхимных клеток, как и вся ткань колеоридзы и щитка.

Дальнейшие исследования обнаружили наличие зерновок с зародышами, у которых вырост иногда находился на уровне колеоптиля, а по форме и месту расположения почти не отличался от эпифибласта пшеницы (рисунок, 4—8).

Это дает нам основание считать, что в процессе развития между зародышами пшеницы и ржи нет такого резкого различия в отношении эпифибласта, которое отмечалось в литературе, на основании изучения зрелых зародышей.

Наши данные представляют интерес в свете сообщения акад. Т. Д. Лысенко о фактах нахождения в колосьях пшеницы зерен ржи, скачкообразного превращения растения пшеницы в рожь.

ЗООЛОГІЯ

ПАРАЗИТИ РИБ ВОДОЙМ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

В. О. Захваткін

I. Вступ

Стаття є результатом обробки матеріалів про паразитів риб водойм Закарпатської області. Матеріали були зібрані експедицією зоологічного відділу Львівського наукового природознавчого музею Академії наук УРСР протягом 1947 і 1948 років.

Паразитофауна риб Закарпаття майже зовсім не досліджена. Є лише одна наукова праця Monod Th. et Vladkyov V., в якій подано опис деяких паразитичних раків.

Всі одержані експедицією дані про паразитофауну риб є першими і поки що єдиними. В результаті обстеження 25 видів річкових риб зібрано біля 80 видів паразитів.

Результати цих досліджень покладені в основу тих заходів, які розроблені для боротьби з паразитами риб, що викликають масові захворювання.

Дослідження експедиції провадились в різних частинах Закарпаття: в центральній частині, на середній течії Тиси (м. Королево), в східній частині Закарпаття, у верхів'ї Тиси (р-н Рахова), в західній частині на р. Уж, і на півночі по верхів'ях р. Тересви, Латориці і ін.

II. Техніка роботи

Вивчення паразитів риб провадилося методом повних паразитологічних розтинів (по Скрябіну) з кількісним обліком паразитів.

Досліджувались всі риби даних водойм. Це необхідно було для вияснення повної картини іхтіопаразитофауни, адже більшість паразитів має кілька господарів. Тільки повне обстеження всіх видів риб водойми дало можливість зробити висновок про зараження риб та задовільний чи не задовільний стан іхтіофауни водойми.

Норма розтинів була встановлена в 15 екземплярів для кожного виду. Це давало можливість з достатньою точністю визначити вид.

Таблиця I

Список досліджених риб

Назва риб	Кількість розглянутих риб			
	Середня Ticca Королево	Верхня Ticca Рахів	Уж біля Ужгорода	Всього
Род. <i>Percidae</i> — окуневі				
<i>Perca fluviatilis</i> L.—окунь	14	—	4	18
<i>Acerina cernua</i> (L.)—йорж	6	—	—	6
<i>Acerina schraetser</i> (L.)—йорж смугастий	7	—	25	32
<i>Aspro zingel</i> (L.)—чіп	3	—	1	4
Род. <i>Cottidae</i> — бабціві				
<i>Cottus poecilopus</i> Heckel — бабець рапоногий	—	26	—	26
Род. <i>Gadidae</i> — тріскові				
<i>Lota lota</i> (L.) — міньок	1	—	—	1
Род. <i>Esocidae</i> — щукові				
<i>Esox lucius</i> L. — щука	25	—	—	25
Род. <i>Cobitidae</i> — в'юнові				
<i>Cobitis taenia</i> L. — щипавка	18	—	1	19
Род. <i>Cyprinidae</i> — коропові				
<i>Rutilus rutilus</i> L. — плітка	23	—	7	30
<i>Leuciscus leuciscus</i> L. — ялець	—	—	25	25
<i>L. cephalus</i> L. — головень	27	29	15	71
<i>Phoxinus phoxinus</i> L. — гол'ян	21	18	—	39
<i>Scardinius erythrophthalmus</i> (L.) — краснопірка	—	—	1	1
<i>Tinca tinca</i> (L.) — линок	4	—	—	4
<i>Chondrostoma nasus</i> L. — підуст	1	15	28	44
<i>Gobio gobio</i> L. — піскар	7	—	15	22
<i>Barbus barbus</i> L. — марена (усач)	6	9	25	40
<i>Barbus Petenyi</i> Heckel — карпатська марена	—	23	—	23
<i>Auburnus auburnus</i> (L.) — верховодка	25	18	15	58
<i>Aramis brama</i> (L.) — ляц	—	—	2	2
<i>Rhodeus sericeus</i> Pallas — гірчак	23	—	—	23
Род. <i>Salmonidae</i>				
<i>Salmo trutta</i> L. <i>morpha fario</i> L. — струмковая форель	—	27	—	27
<i>Trutta irideus</i> Gibbons — радужна форель	—	1	—	1
<i>Huchen huchen</i> L. — головатиця, дунайський лосось	—	2	—	2
<i>Thymallus thymallus</i> (L.) — харпук	—	27	—	27
	211	195	164	570

чили процент зараження риб. Краще досліджені представники лососевих, які мають велике господарське значення. Дослідження їх особливо важливе в зв'язку з заходами по відновленню форелевих господарств в Закарпатті.

Зібрани паразити консервувались звичайним методом: трематоди, цестоди, скреблянки, ракоподібні в 70% спирті, нематоди в розчині Скрябіна, дактилогруси в 4% формаліні. Мазки міксоспоридій фіксувались розчином Шаудіна. Мікроскопічні тотальні препарати фарбувались карміном.

III. Перелік досліджених риб

Ріки Закарпаття, завдяки неоднорідності рельєфу, надзвичайно різноманітні своїм гідрологічним режимом, фізико-хімічними умовами. Цим пояснюється і велика різноманітність в іхтіофауні закарпатських річок. Іхтіофауна неоднакова за своїм складом в верхніх гірських частинах та в нижній і середній течії річок; в східних частинах Закарпаття переважають одні види риб, в західних — інші.

За даними Владикова в Закарпатті налічується 45 видів риб, з яких понад 20 — промислових.

Протягом 1947—1948 років нашою експедицією досліджено 570 екземплярів риб, в тому числі в районі м. Королево 211, з р. Уж (в р-ні Ужгорода) — 164, з Білої і Чорної Тисси (в р-ні Рахова) — 195.

Досліджені риби (табл. I) належать до 25 видів і 7 родин.

IV. Систематична частина

(Табл. II—IV)

КЛАС ДЖГУТИКОВИХ (FLAGELLATA)

Із джгутикових у закарпатських риб знайдені лише паразити крові. *Trypanosoma Gruby*, і *Trypanoplasma* Lav. et Mesn. в Ticci, в районі м. Королево. *Trypanosoma* sp. виявлено у марени, щипавки і щуки (табл. II), особливо часто у щипавки (88%).

Trypanoplasma sp. знайдена в крові одного піскара і одного гірчака. Кількість паразитів в крові невелика: один-два екземпляри в полі зору.

КЛАС ІНФУЗОРИЙ (INFUSORIA)

З інфузорій виявлено два види ектопаразитів: *Ichthyophthirius multifiliis* Fouquet і *Trichodina* sp. (табл. II). Ці види зустрічаються лише в середній течії Ticci в районі Королево. *Ichthyophthirius* — на плітці (12,9%), верховодці (12%) і щуці (8%). *Trichodina* знайдена у семи видів риб, з них щука, окунь, гірчак і линок на 100% були заражені цією інфузією, причому кількість інфузорій була дуже велика.

КЛАС СПОРОВИКИ (SPOROZOA)

РЯД МІКСОСПОРИДІЇ (MYXOSPORIDIA)

Міксоспоридії широко розповсюджені в Закарпатті. Нами виявлено десять видів, які належать до чотирьох родів.

1. *Myxobolus mülleri Bütschli*.

Цей споровик являє собою найбільш поширену форму серед міксоспоридій. Він зустрічається в усіх досліджених нами районах Закарпаття — в середній і верхній течії Тиси, в річці Уж. Це переважно зябровий паразит. В Тисі він знайдений у головня (від 31,1 до 37%) і гол'яна (від 52,8 до 66,2%) (табл. II і III), в річці Уж — у двох розтахих лящів (табл. IV) і головня (20%).

2. *Myxobolus ellipsoides Thelohan*.

M. ellipsoides знайдений на плавцях трьох головнів з Тиси в районі Королево в кількості по три-чотири цисти (табл. II). Розміри спор: довжина 12,9 μ , ширина 9,5 μ . Довжина полярних капсул 4,3 μ . Серед звичайних зустрічаються спори з трьома полярними капсулами.

3. *Myxobolus oviformis Thelohan*.

Це зябровий паразит *Gobio gobio*. В середній течії Тиси цим споровиком заражені 85,7% піскарів, в Ужі — 53,3% (табл. II і IV).

Кількість цист на зябрах до 150 в Тисі і 19 — в Ужі. Крім того, *M. oviformis* кілька разів зустрівся в невеликій кількості у струмкової форелі з р. Білін (притока Чорної Тиси) (табл. III). Розміри спор: довжина — 10,3 μ , ширина — 7,8 μ , довжина полярних капсул — 6 μ .

4. *Myxobolus cycloides Gurley*.

Знайдений тільки у двох гірчаків з середньої течії Тиси (табл. II) в кількості одна-две цисти на зябрах. Довжина спор 13 μ , ширина 9,5 μ , довжина полярних капсул 5,2 μ .

5. *Myxobolus macrocapsularis Reuss*.

Це паразит марени (*Barbus barbus*), який заражає в р. Тисі (верхів'я) 66% риби; в р. Уж — 8%. В Чорній і Білій Тисі 31,1% головнів мали на зябрах цього паразита (табл. III і IV). Розміри спор: довжина — 10,3 — 12 μ , ширина — 6,8—9,5 μ , довжина полярних капсул — 5,1—6,9 μ .

Таблиця II

Паразити риб з середньої течії Тиси в р-оні Королево

I. Mastigophora																			
<i>Trypanosoma</i> sp.	•	•	•	•	•	•													
<i>Trypanoplasma</i> sp.	•	•	•	•	•	•													
II. Sporozoa																			
<i>Myxobolus mülleri Bütschli</i>																			
<i>Myxobolus ellipsoides Thelohan</i>																			
<i>Myxobolus oviformis Thelohan</i>																			
<i>Myxobolus cycloides Gurley</i>																			
<i>Myxidium pleijeri Auerbach</i>																			
<i>Henneguya psorospermica</i>																			
<i>Thelohan</i> gen, sp.	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
III. Infusoria																			
<i>Ichthyophthirius multifiliis</i>																			
<i>Fouquet</i>	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
<i>Trichodina</i> sp.	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•	•
IV. Monogenea																			
<i>Gyrodactylus gracilis Kathar.</i>																			
<i>Gyrodactylus medius Kathar.</i>																			
<i>Dactylogyrus ramulosus Malew.</i>																			

Паразити риб з верхньої течії Тису в р-оні Рахова

Таблиця III

	Chondrostoma nasus (15)	Alburnus (18)	Leuciscus cephalus (29)	Salmo trutta (27)	Cottus petenayi (26)	Poeciliopsis (23)	Barbus barbus (9)	Phoxinus phoxinus (18)	Thymallus thymallus (27)	Huchen Hucho hucho
I. Sporozoa										
<i>Myxobolus mülleri Bütschli</i>			31,1						66,2	
<i>Myxobolus macrocapsularis Reuss</i>		31,1								
<i>Myxobolus lobatus Dogiel</i>			31,1							
<i>Myxobolus oniformis Thélohan</i>				3,7						
<i>Myxobolus exiguis Thélohan</i>										
<i>Lentospora branchialis</i> Markewitsch	46,2									
II. Monogenea										
<i>Gyrodactylus medius</i> Kathariner	40			14,8	12,6	47				
<i>Dactylogyrus chondrostomi</i> Malaw		61,1								
<i>Dactylogyrus tissensis</i> n. sp.										
<i>Dactylogyrus malleus</i>										
<i>Dactylogyrus carpaticus</i> n. sp.										
<i>Dactylogyrus borealis</i> Nyb.										
<i>Dactylogyrus similis</i> Weg.	53	+	78,2							
<i>Dactylogyrus nanus</i> Bych.			6,8							
<i>Tetraonectus Ols s</i>										
<i>Diplozoon paradoxum</i> Nordm.										
<i>III. Digenea</i>										
<i>Coitocoecum testiclitum</i> Wisn.										
<i>Coitocoecum skribini</i> Ivan.										
<i>Allocercidium isoporum</i> Looss										
<i>IV. Cestodes</i>										
<i>Allocreadium markewitschi</i> Kowal.										
<i>Bucephalus polymorphus</i> Baer (larva)	20									
<i>Bucephalus laticeps</i> Pall.	6,6									
<i>Thyelodphys clavata</i> Nordmann	6,6									
<i>Diplostomulum spathaceum</i> Rudolphi	26,4									
<i>V. Acanthocephala</i>										
<i>Proteocephalus torulosus</i> Batsch	13									
<i>Proteocephalus percae</i> (O. F. Müll.)										
<i>Caryophyllaeus laticeps</i> Pall.	3,4									
<i>Eubothrium</i> sp. (larva)										
<i>VI. Nematodes</i>										
<i>Pomphorhynchus laevis Müll.</i>	26,1									
<i>Echinorhynchus clavula Dujardin</i>										
<i>VII. Hirudinea</i>										
<i>Rhabdochona denudata</i> Du j	5,5									
<i>Spiroptera tenuissima</i> Ru d.										
<i>VIII. Crustacea</i>										
<i>Basanistes huchonis</i> (Schrank)	6,6									
<i>Ergasilus sieboldii</i> Nordm.	5,5									
<i>Trachelastes polyculus</i> Nordm.	6,8									
<i>Lamproglana pulchella</i> Nordm.	48,8									
										11 екз.

	Alburnus	Vitellis	Abramis	Chondrostoma	Leuciscus	Gobio	Barbus	Rutilus	Leuciscus	Goodea	Aerina
	(15)	(4)	(2)	(15)	(28)	(25)	(25)	(7)	(25)	(15)	(25)
I. Sporozoa											
<i>Myxobolus exigua Thélohan</i>					43,2						
<i>Myxobolus mülleri Bütschli</i>		+		20							
<i>Myxobolus oviformis Thélohan</i>											53,3
<i>Myxobolus macrocapsularis Reuss</i>							8				
<i>Lentospora branchialis</i>											
<i>Markewitsch</i>											
<i>Myxosporidia</i> gen. sp.	6,6	50	+								
II. Monogenea											
<i>Dactylogyrus similis</i> Wieg.											
<i>Dactylogyrus sphyrna</i> Linst.											
<i>Dactylogyrus malleus</i> Linst.											
<i>D. carpathicus</i> n. sp.											
<i>Dactylogyrus minor</i> Wagner	26,2			+							
<i>Anagrocephalus paradoxus</i> Crepl.				25							
<i>Diplozoon paradoxum</i> Nordm.				25	+						
III. Digenea											
<i>Alloceraudium isoporum</i> Looss	39,6										
<i>Alloceraudium markewitschi</i> Kowal											
<i>Coitocoecum skriabini</i> Ivan.											
<i>Asymphylidora irritans</i> (Müll.)											
<i>Buccophalus polymorphus</i> Baer											
(Larva)											
<i>Diplostomulum spathaceum</i> Rud.	73	50									
<i>Thyelodelphys clavata</i> Nordm.											
IV. Cestodes											
<i>Caryophyllaeus laticeps</i> Pall.	6,6										
<i>Caryophyllaeides fennica</i>											
Schneid.											
<i>Pomphorhynchus laevis</i> Müll.											
<i>Acanthocephalus lucii</i> Müll.											
V. Acanthocephala											
<i>Pomphorhynchus laevis</i> Müll.	26,4										
<i>Acanthocephalus lucii</i> Müll.											
VI. Nematodes											
<i>Rhabdochona denudata</i> Duj.	66,2										
<i>Nematodes</i> gen. sp.											
<i>Cucullanus</i> sp.											
<i>6,6</i>											
VII. Hirudinea											
<i>Piscicola geometra</i> L.	50	+									
VIII. Crustacea											
<i>Ergasilus sieboldii</i> Nordm.	13,2										
<i>Lamproglena pulchella</i> Nordm.											
<i>20</i>											
<i>26,2</i>											
<i>57,6</i>											
<i>3,6</i>											
<i>44</i>											
<i>86,6</i>											

6. *Myxobolus lobatus* Dogiel.

Паразит марени. В Білій і Чорній Тиссі він знайдений на зябрах марени карпатської (*Barbus Petenyi* — 8,6%) і в стінках кишечника *Barbus barbus* (11%). Спори дуже дрібні: довжина — 8,6 μ , ширина — 5,2 μ , довжина полярних капсул — 4,3 μ .

7. *Myxobolus exiguum* Thelohan.

Цей споровик зустрічається на зябрах підуста (табл. III і IV). В р. Уж 43,2%, у верхів'ї Тисси 46,2% досліджених підустів були заражені цим паразитом. Кількість цист на рибі — шість—десять.

8. *Myxidium pfeifferi* Auerbach.

Знайдений нами в нирках одного екземпляра плітки з р. Тисси в районі Королево.

9. *Lentospora branchialis* Markewitsch

Паразит марени (*Barbus barbus*). Розгалужені цисти цього споровика часто зустрічаються в тканині зябрових листочків; цим паразитом заражені 24% марен в р. Уж і 22% — у верхів'ї Тисси. Величина спор: довжина — 8 μ , ширина — 6 μ .

10. *Henneguya psorospermica* Thelohan.

Це широко розповсюджений вид, виявлений нами у тіської щуки (табл. II); в районі Королево цим зябровим паразитом було заражено 48% щуки. Кількість цист на рибі досягає 100 екземплярів, в середньому — 29.

КЛАС СИСУНИ (TREMATODA)

ПІДКЛАС МОНОГЕНЕТИЧНІ СИСУНИ (MONOGENEA)

Моногенетичні сисуни закарпатських риб являють найбільш багату і різноманітну групу паразитів. В склад *Monogenea* входить 23 види, які належать до трьох родин і шести родів (дивись таблиці II, III, IV).

ПІДРЯД MONOPISTHODISCINEA

З 23 видів *Monogenea* до підряду *Monopisthodiscinea* належить 22 види. З них три види відносяться до родини *Gyrodactylidae*, останні 19 видів — до родини *Dactylogyridae*. Рід *Dactylogyrus* вміщує 17 видів; 2 види належать до роду *Tetraonchus* і один вид — до роду *Ancyocephalus*.

Родина Gyrodactylidae Beneden et Hesse

Рід *Gyrodactylus* Nordmann

1. *Gyrodactylus medius* Kathariner.

Представники цього виду мало поширені в Закарпатті. *G. medius* виявлений був нами по одному разу на головні, верховодці і щипавці з середньої течії Тисси (табл. II), а також у струмкової форелі з верхів'я Тисси (14,8%) (табл. III). Кількість паразитів у всіх випадках була незначною — один—чотири екземпляри на рибу.

2. *Gyrodactylus gracilis* Kathariner.

Цей вид знайдений нами на зябрах двох екземплярів гірчака з Тисси в районі Королево, в кількості два—чотири паразити (табл. II).

3. *Gyrodactylus* sp.

На зябрах бабця рябоногого (*Cottus poecilopus* — 12,6%) і марени карпатської (*Barbus Petenyi* — 47%) у верхів'ї Тисси нами знайдений новий вид *Gyrodactylus* (табл. III). Кількість паразитів на бабці рябоногому 1—28 екземплярів, на марені від 1 до 77 екземплярів, в середньому — 14.

Родина Dactylogyridae Bychowsky

Підродина Dactylogyrinae Bychowsky

Рід *Dactylogyrus* Dies.

4. *Dactylogyrus crucifer* Wagener.

Цей звичайний паразит зябер плітки знайдений нами у 43% плітки середньої течії Тисси (табл. II). Інтенсивність зараження порівняно висока. Кількість дактилогірусів на деяких екземплярах понад 175. Середня кількість — 33.

5. *Dactylogyrus similis* Wegener.

Один з найбільш поширених видів в Закарпатті. Знайдений нами на ряді риб в усіх районах. Найвищий процент зараження цим дактилогірусом риб виявляють головні і підусти: головень в районі Королево — 29,6%, у верхній течії Тисси — 78,2%, у р. Уж — 46,2%; підуст у верхній течії Тисси — 53%, у р. Уж — 75,6%. Крім того, *D. similis* знайдений у пліткі з середньої течії Тисси — 17,2% і р. Уж — 42%. Зрідка він зустрічається також

у линка і верховодки (див. табл. II, III, IV). При високому процені зараження підвищується і його інтенсивність. Так, у головня кількість паразитів на зябрах досягає 80—100 екземплярів, у підуста в районі Рахова в окремих випадках 373, в середньому 62 екземпляри на рибу.

6. *Dactylogyrus natus* Bychowsky

Цей вид був знайдений на зябрах головня в районі Королево (7,4%) і Рахова (6,8%). Кілька екземплярів виявлено також на плітці з району Королево (12,9%) (табл. II, III).

7. *Dactylogyrus ramulosus* Malew.

Екземпляри цього виду знайдені серед інших дактилогірусів на зябрах плітки з району Королево (табл. II).

8. *Dactylogyrus tuba* Linstow.

Вид досить рідкісний в Закарпатті. Знайдений нами тільки у головня з середньої течії Тисси — 11,1% (табл. II).

9. *Dactylogyrus fallax* Wagener.

Знайдений на одному екземплярі головня з району Королево (табл. II).

10. *Dactylogyrus fraternus* Wagener.

Представники цього виду часто (32%) зустрічаються на зябрах верховодки і зрідка у головня з р. Тисси в районі Королево (табл. II). Кількість паразитів від одного до десяти.

11. *Dactylogyrus bicornis* Malew.

Цей вид знайдений на зябрах трьох екземплярів гірчака з Тисси в районі Королево. На рибі два—четири екземпляри (табл. II).

12. *Dactylogyrus amphibothrium* Wagener.

Цей специфічний для йоржа дактилогірус знайдений нами на зябрах двох йоржів (*Acerina cernua*) з р. Тисси в районі Королево. Два—четири паразити на одній рибі (табл. II).

13. *Dactylogyrus chondrostomi* Malew.

Представники виду *Dactylogyrus chondrostomi*, Malew. специфічного для підуста, часто (40%) зустрічаються на зябрах цієї риби з верхньої Тисси. Вони живуть тут разом з *D. similis*, кількість яких значно перевищує (табл. III).

14. *Dactylogyrus borealis* Nybelin

Знайдений нами на зябрах головня у верхів'ї Тисси (табл. III). Цим паразитом заражено 27,7% риби. Кількість паразитів — від 1 до 12, в середньому — 9.

15. *Dactylogyrus sphyrina* Linstow

Цей вид, широко поширений в інших водоймах СРСР, в Закарпатті зустрічається рідко. Він знайдений нами на зябрах головня з р. Уж, де він живе разом з представниками виду *Dactylogyrus similis*. (табл. IV). Процент зараження риб — 20. Паразитів на одній рибі небагато. Переважають представники *D. similis*.

16. *Dactylogyrus minor* Wagener.

Представники цього виду знайдені нами на зябрах верховодки (26,2%) і ляща з р. Уж (табл. IV).

17. *Dactylogyrus carpaticus* n. sp.

Це звичайний паразит карпатського усача (*Barbus barbus*). У верхів'ях Тисси понад 60% усачів заражено цим паразитом, в середній течії — 33%, в річці Уж — 56%. Поряд з цим дактилогірусом виявлений в невеликій кількості *Dactylogyrus malleus*.

18. *Dactylogyrus malleus* Linstow

На зябрах усача (*Barbus barbus* L.) із р. Тисси поряд з *Dactylogyrus carpaticus* n. sp. зрідка зустрічається *D. malleus* Linstow, що виявився типовим. Пізніше, при дослідженні паразитофауни риб Дністра, цей вид ми часто знаходили на усачі. Даємо опис його (рис. 1, 2).

Довжина тіла *D. malleus* від 0,440 до 0,504 мм, ширина тіла від 0,075 до 0,100 мм.

Глотка широка, діаметр її дорівнює 0,026 мм.

Прикріплувальний диск відділяється від туловища перетяжкою (рис. 1). Довжина диска 0,065 мм; ширина 0,052 мм при основі, 0,065 мм в середині. Загальна довжина середніх гачків

0,057 мм, основної частини 0,046 мм, крючкової частини 0,018 мм, дорсального продовження 0,018 мм, вентрального продовження — 0,005 мм. Середні крючки мають хітинові нитки у вигляді петлі. Бокові гачки 0,026 мм. Дорсальна сполучна частина з виїмкою спереду випуклістю звернена назад: її довжина 0,039 мм; вентральна хітинова частина має форму перекинутої букви Т, довжина рукоятки 0,018 мм, загальна довжина бокових крил — 0,031 мм. При основі рукоятки іноді спостерігається щілиноподібний отвір.

Копулятивний апарат починається воронкою, яка переходить у трубочку, утворюючи дві петлі (рис. 2). Опорна пластинка дає один відросток назад і два невеликих відростки

Рис. 1. *Dactylogyrus malleus*.

A — прикрілювальний апарат.

B — вентральна хітинова ча-
стина. *C* — дорсальна сполучна
частини.

Рис. 2. *Dactylogyrus malleus*.

A — копулятивний апарат: *1* — воронка,
2 — трубочка, *3* — опорна пластинка.
B — хітинове озброєння піхви.

наперед. Трубочка охоплює задній відросток, утворюючи першу петлю, і закінчується між двома другими одинаковими виростками. Довжина копулятивного апарату 0,039 мм, ширина 0,018 мм.

Хітинове озброєння піхви має вигляд широкої зігнутої лопатки, довжина його 0,026 мм, ширина 0,021 мм.

Таку будову прикрілювального апарату має *Dactylogyrus*, виявлений в аральського усача *Barbus brachycephalus* Kessl (описаний Б. Е. Биховським в 1934 р.), і віднесений ним до виду *D. malleus* Linstow.

19. *Dactylogyrus tissensis* n. sp.

На зябрах в уклей (*Alburnus alburnus* L.) з верхів'я течії Тісси часто (61,6%) зустрічається дактилогірус нового виду (рис. 3, 4).

Довжина тіла *Dactylogyrus tissensis* (рис. 3) 0,275 мм, ширина — 0,092 мм, діаметр глотки — 0,020 мм. Диск має ширину в середній частині 0,049 мм, при основі — 0,038 мм, довжину —

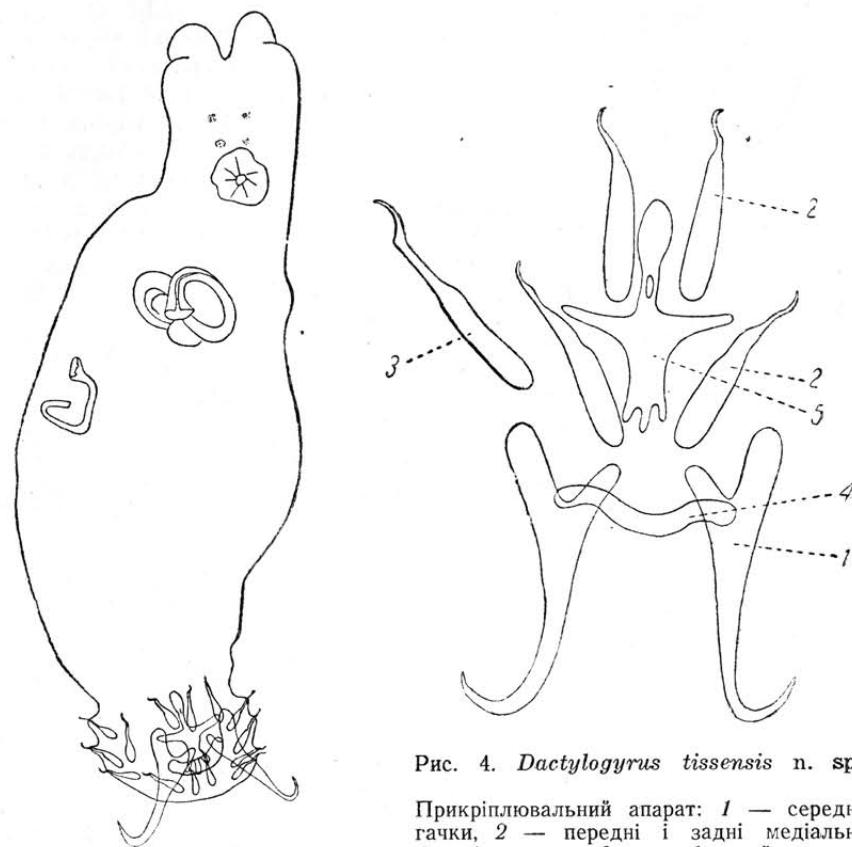

Рис. 3. *Dactylogyrus tissensis* n. sp.

Рис. 4. *Dactylogyrus tissensis* n. sp.

Прикрілювальний апарат: *1* — середні гачки, *2* — передні і задні медіальні бокові гачки, *3* — боковий гачок, *4* — дорсальна сполучна частина, *5* — вентральна хітинова частина.

0,032 мм. Середні гачки (рис. 4) мають загальну довжину в 0,037 мм, основна частина — 0,026 мм, гачкова частина — 0,020 мм, дорсальне продовження — 0,016 мм, вентральне — 0,006 мм. Дорсальна сполучна частина має вигляд зігнутої пластинки одинакової ширини на всьому протязі 0,006 мм, оберненої випуклістю назад; її довжина 0,026 мм, вентральна хітинова частина має вигляд пластинки з двома боковими крилами в середній частині; її довжина — 0,031 мм, загальна ширина попе-

речних придатків 0,026 мм , ширина загальної частини пластинки в основі 0,008 мм ; звужена

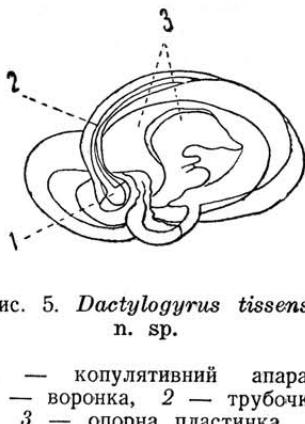

Рис. 5. *Dactylogyrus tissensis* n. sp.

— копулятивний апарат; 1 — воронка, 2 — трубочка, 3 — опорна пластинка.

Копулятивний апарат (рис. 5) складається з опорної пластинки у вигляді спірально закрученої плоскої стъйокки з піднесеними боковими краями, внутрі якої проходить трубка, що починається воронкою. Його довжина 0,036 мм , ширина 0,026 мм , хітинове оздоблення піхви починається невеликим розширенням, за яким іде тонка трубка.

Підродина *Tetraonchinae* Monticelli

Рід *Tetraonchus* Diesing

20. *Tetraonchus monenteron* (Wagener).

Цей специфічний для щуки паразит поширений і в Закарпатті. Із 25 щук, досліджених нами в районі Королево, 23 були заражені цим сисуном. Кількість паразитів на окремих рибах досягала 250 екземплярів; середня кількість паразитів на рибу — 77.

21. *Tetraonchus borealis* Olsson.

Специфічний паразит харуса. 64% харусів, досліджених нами у верхів'ї Тиси, мали на зябрах цього моногенетичного сисуна (табл. III). Кількість паразитів на окремій рибі невелика — від одного до десяти екземплярів.

Рід *Ancyrocephalus* Crepl.

22. *Ancyrocephalus paradoxus* Crepl.

Цей специфічний для окуня паразит знайдений нами в Тисі в районі Королево і в р. Уж. На двох екземплярах з Тиси було один-два сисуни, на окуні з Ужа — 96 (табл. II, IV).

ПІДРЯД POLYOPISTHOCOTYLINAEE Odhner.

Родина Octocotylidae Beneden et Hesse.

Рід *Diplozoon* Nordmann.

23. *Diplozoon paradoxum* Nordmann.

Являє собою один з найбільш поширених в Закарпатті моногенетичних сисунів. Виявлений в усіх районах (табл. II—IV). В Тисі знайдений у головня, марени, щуки, гол'яна, верховодки, карпатської марени. В ріці Уж *Diplozoon* виявлений на окуні і ляці. Процент заражених риб понад 50—80 і вище. При високому проценті зараження кількість паразитів на рибі від одного до десяти.

ПІДКЛАС ДИГЕНЕТИЧНІ СИСУНИ (DIGENEA)

До підкласу дигенетичних сисунів входять 14 видів, які належать до 10 родів. З них чотири види представлені личинковими формами.

1. *Gasterostomum fimbriatum* Siebold.

(*Bucephalus polymorphus* Baer)

Статевозріла форма цього сисуна — специфічний паразит кишечника щуки і деяких хижих риб. З 25 щук, розтятих в районі Королево, цей паразит був знайдений в 12 (табл. I). Кількість паразитів — від 1 до 60, середня — 19. Цим сисуном було заражено 42,6% окуня. Інтенсивність зараження від 2 до 30 паразитів; в середньому — 12 екземплярів. Значно поширені в Закарпатті личинкова форма цього сисуна, яка паразитує на зябрових дужках. В Тисі вона знайдена у плітки, верховодки, окуня (табл. II), у підуста (табл. III); в Ужі — у плітки, підуста, марени, яльця, головня, піскаря (табл. IV).

Рід *Allocreadium* Looss.

До складу роду *Allocreadium* в Закарпатті входять три види. *Allocreadium isoporum* Looss, *Allocreadium transversale* (Rudolphi) і *Allocreadium markewitschi* Kowal.

2. *Allocreadium isoporum* Looss.

Цей широко розповсюджений як у нас в Союзі, так і в Західній Європі паразит коропових знайдений нами у верхній і середній течії Тиси. У верхів'ї він паразитує на головні (6,8%, табл. III), у середній течії на головні (11,1) і марені (33,2%, табл. II), в р. Уж на верховодці (39,6%, табл. IV), на головні (46,2%). Інтенсивність зараження дуже слаба — один—дев'ять екземплярів на рибу.

3. *Allocreadium markewitschi* Kowal.

Вид описаний у 1949 р. В. П. Ковалем для дніпровського підуста; виявлений нами в Закарпатті на підустах верхів'я Тиси (20%, табл. III) і р. Уж (39,6%, табл. IV). Подаю результати вимірювань кількох екземплярів паразита.

	мм
Довжина тіла	1,6 — 2,5
Ширина „	0,6 — 0,8
Ротова присоска	$0,189 \times 0,227$ — $0,365 \times 0,365$
Черевна присоска	$0,239 \times 0,290$ — $0,340 \times 0,378$
Глотка	$0,104 \times 0,130$ — $0,151 \times 0,189$
Довжина стравоходу	0,189 — 0,403
Діаметр жовточних фолікул	0,038 — 0,088

Жовточні фолікули круглої або витягнутої форми. Передній край жовточників починається на рівні глотки або трохи далі, не заходячи на передній край черевної присоски. Яєчник лежить за черевною присоскою спереду від сім'янників круглої або овальної форми. Його розміри — $0,100 \times 0,138$ — $0,151 \times 0,151$ мм. Сім'яприймач у вигляді овального мішка — між яєчником і сім'янником. Його розміри — 0,063 мм. Сім'янники розміщені один за одним, трохи навкіс, округлої форми. Передній сім'янник має розмір — $0,176 \times 0,214$ — $0,214 \times 0,277$ мм. Величина яєць $0,044 \times 0,091$ — $0,039 \times 0,091$. Кількість яєць в матці — 25—32 шт.

Порівнюючи ці дані з розмірами, приведеними В. П. Ковалем, ми можемо констатувати їх повну відповідність. Диференціальний діагноз (даний В. П. Ковалем для відміни цього виду від *A. isoporum*) положення переднього краю жовточників, довжини петель кишечника і положення матки повністю відповідає і нашій формі.

Інтенсивність зараження підуста цим сисуном незначна — один—сім екземплярів на рибу.

4. *Allocreadium transversale* (Rudolph).

Вид виявлений нами в Закарпатті на щипавці (*Cobitis taenia*). Цим сисуном було заражено 38,5% щипавки з Тиси в районі Королево (табл. II). Кількість паразитів у кишечнику досить велика: кожна риба мала кілька сотень сисунів. Це зовсім незвичайна для закарпатських риб картина зараження ендопаразитами.

В. П. Коваль наводить таблицю вимірювань по Однеру, Шидату і свої власні дані. Наші виміри дніпровських екземплярів найкраще відповідають вимірам В. П. Коваль.

Ось ці дані:

	мм
Довжина тіла	1,7
Ширина „	0,54
Присоска передня	0,176
Присоска черевна	$0,318 \times 0,378$
Яйце	$0,050 \times 0,075$
Сім'янники передні	$0,113 \times 0,164$
„ задні	$0,113 \times 0,189$
Цірусна сумка	$0,078 \times 0,091$
Глотка	0,091

Жовточники доходять наперед до середини або переднього краю черевної присоски. Цірусна сумка розміщена на рівні переднього краю черевної присоски.

5. *Bunodera luciopercae* O. F. Mull.

Кишечний паразит хижих риб. Нами виявлений у окуня (21,3%) в середній течії Тиси (табл. II). Кількість паразитів в рибі — один—три.

6. *Coitocoecum testiobliquum* Wisn.

Представники роду *Coitocoecum* поширені в Закарпатті. Вони паразитують на найрізноманітніших рибах з родини лососевих, коропових, окуневих.

Coitocoecum testiobliquum Wisn. — паразит лососевих. В Закарпатті знайдений нами у верхній течії Тиси у струмкової форелі (100%) і у харіуса (36%). У форелі середня кількість паразитів на рибу — 30 екземплярів, у різних риб вона дорівнювала 100.

7. *Coitocoecum skrjabini* Iwan.

Одна із найбільш поширеніх в Закарпатті кишечних трематод. В Тісці зустрічається у верховодки, йоржа, чопа, марени і йоржа смугастого (табл. II, III, IV). Процент заражених риб цим сисуном інколи дуже високий. При високому проценті зараження відповідно підвищується його інтенсивність.

Східною границею поширення трематод роду *Coitocoecum* є Дніпро, далі на схід він не зустрічається.

8. *Asympylodora tincae* Modeer.

Цей специфічний для линка паразит знайдений нами в р. Тісці в районі Королево у однієї риби в кількості 38 екземплярів (табл. II).

9. *Asympylodora imitans* Müll.

Ця трематода дуже схожа на *A. tincae*, але відмінна від неї великими яйцями, знайдена нами у двох розятіх ляшців з р. Уж (табл. IV). В кожній з риб — чотири паразити.

10. *Phyllodistomum folium* (M. Olf.)

24% щук з р. Тісці в районі Королево були уражені цим нирковим паразитом (табл. II). На відміну від інших ендопаразитів закарпатських риб, що зустрічалися в невеликій кількості, інтенсивність зараження щуки даним паразитом висока: середня кількість їх в одній рибі — 165, в окремих випадках досягає 600 і більше.

11. *Phyllodistomum* sp.

В нирках плітки та марени і в сечовому міхурі одного головня з Тісці в районі Королево були знайдені представники роду *Phyllodistomum*, які за своїми ознаками близькі до *Ph. elongatum* Nybelin. Недостатність матеріалу не дає можливості точніше встановити вид. Кількість паразитів незначна — один—три екземпляри (табл. II).

12. *Diplostomulum spathaceum* Rudolphi.

Характерним для закарпатських риб є значне поширення очних паразитів — *Diplostomulum spathaceum* і *Thylodelphys clavata*. Перший з них був виявлений нами у восьми видів риб з досліджених у середній течії Тісці, причому процент зараження порівняно високий — від 40 до 80 (табл. II). Ще більше зараження цим паразитом ми спостерігали в р. Уж: представ-

ники всіх видів риб (за винятком ляща, досліженого в недостатній кількості) мають цього паразита. Процент зараження від 50 до 100 (табл. IV).

Інтенсивність зараження, як правило, збільшується із збільшенням кількості заражених риб. Так, в середній течії Тісці у верховодки і окуня, заражених на 24 і 21,3%, кількість паразитів на одну рибу один-два, у головня і гірчака, процент зараження яких від 40,7 до 55,9%, середня кількість паразитів збільшується до 8—27.

У верхів'ї Тісці *Diplostomulum spathaceum* майже зовсім немає. Він знайдений тут лише у підуста (26,4%, табл. III).

13. *Thylodelphys clavata* (Nordmann)

Значно менше поширеній в Закарпатті.

В Тісці він зустрічається у дев'яти видів риб (табл. II і III). Процент зараження від 4 до 30. У більшості випадків у одного екземпляра знайдено по одному-два паразити. Лише у гол'яна кількість їх значно більша, в середньому понад 23, у одного екземпляра їх знайдено 125 штук. В р. Уж *Thylodelphys* був виявлений лише у марени (16%) і яльця (16%).

При незначній інтенсивності ці зараження порівняно не шкідливі. Проте, при сприятливих для їх розмноження умовах, такі паразити можуть викликати масове захворювання риби — паразитичний катаракт очей.

14. *Tetracotyle ovata* Linstow

Цю метацеркарію було знайдено в трьох екземплярах у одного піскаря з Тісці в стінці черевної порожнини (табл. II). Такі ж цисти були виявлені і у одного йоржа. Не зовсім вдалі препарати не дали можливості точно встановити вид, а тому він внесений в таблицю, як *Tetracotyle* sp.

В результаті огляду групи дигенетичних сисунів можна відзначити слідуючі особливості в їх поширенні в Закарпатті.

Кількість видів *Digenea* невелика, значно менша порівняно до інших водойм. Серед десяти видів статевозрілих форм ми не знаходили таких всюди поширеніх родів, як *Sphaerostomum Azygia* і ін. Характерно для Закарпаття формулою являється рід *Coitocoecum*, що часто зустрічається в західній частині України.

Особливо треба відзначити слабу інвазію закарпатських риб дигенетичними сисунами. Це проявляється як в низькому проценті зараження, який не перевищує цифри 20, так і, особливо, в незначній кількості паразитів. В середньому в кожній рибі один-два паразити.

Значно поширені личинкові форми — паразити очей *Diplostomulum spathaceum* і *Thylodelphys clavata*.

КЛАС СТВОЖКОВИХ ЧЕРВІВ (CESTODES)

Клас ствожкових червів в закарпатській фауні паразитів риб представлений дуже слабо. З 570 досліджених нами риб тільки 48 містили в собі ті чи інші цестоди. Цестоди Закарпаття належать до шести видів і п'яти родів.

1. *Caryophyllaeus laticeps* Pallas.

Цей вид гвоздичника частіше від інших цестод зустрічається в Закарпатті. В Тисі він виявлений у щипавки, одного головня і однієї марени (табл. II і III), в р. Уж — у верховодки, ляща і в двох екземплярах плітки. Кількість паразитів в рибі в усіх випадках один-два.

2. *Caryophyllaeides fennica* (Schneider)

Цей близький до попереднього вид гвоздичника знайдений нами у плітки (21,5%) з Тиси (табл. II) і у марени (20%) з р. Уж (табл. IV). Кількість паразитів в обох випадках не перевищує п'яти, в середньому — два.

3. *Triaenophorus nodulosus* Pallas.

Як статевозріла, так і личинкова форма цієї цестоди знайдена у щуки з Тиси в районі Королево (табл. II). Загальна кількість заражених цим паразитом щук — 13 з 25 розташуваних, тобто 52%. З них чотири мали в собі статевозрілого черв'яка в кишечнику в кількості від одного до трьох екземплярів. У дев'яти щук були знайдені личинкові форми в печінці,

4. *Proteocephalus torulosus* Batsch.

Кишковий паразит. Був знайдений в кількості трьох екземплярів у трьох головнів з Тиси (табл. III).

5. *Proteocephalus percae* (O. F. Müll.).

Цей вид зустрічається у марени у верхів'ї Тиси (табл. III). Нами він знайдений у чотирьох екземплярів (17,2%) марени карпатської (*Barbus Petenyi*).

6. *Eubothrium* sp. (larva).

У обох видів марени (*B. barbus* і *B. Petenyi*) у верхів'ї Тиси і у піскаря в середній течії ми кілька разів знаходили личинки і молоді форми, які своєю будовою сколекса належать до роду *Eubothrium*. За відсутністю статевозрілих форм більш точно визначити цю цестоду немає можливості.

Слід зазначити, що в порівнянні з іншими водоймами фауна цестод риб Закарпаття дуже збіднена. В склад її входить лише шість видів. Тільки дуже невеликий процент риб — 7,5% заражений цестодами. В заражених ствожковими червами рибах кількість паразитів незначна, звичайно один-два, зрідка п'ять.

КЛАС СКРЕБЛЯНОК (ACANTHOCEPHALA)

До класу скреблянок входять чотири види:

1. *Acanthocephalus lucii* (Müll.)

Цей паразит хижих риб зустрічається, головним чином, в середній течії Тиси. Тут він знайдений у окуня (28,5%), чопа у двох екземплярах з трьох розташуваних (табл. II). В ріці Уж (табл. IV) ця скреблянка зрідка зустрічається у смугастого югоржа (*Acerina schraetser*). Кількість паразитів в рибі один-сім. У щуки інколи буває до 20—30 скреблянок.

2. *Echinorhynchus clavula* Duy.

Цю скреблянку ми виявили лише один раз в одному екземплярі у бабця рябоногого у верхів'ї Тиси (табл. III).

3. *Neoechinorhynchus rutili* Müll.

Господар цієї скреблянки у Закарпатті — *Cobitis taenia*. В районі Королево цією скреблянкою на 44% заражена щипавка.

4. *Pomphorhynchus laevis* Müll.

Найбільш поширений серед скреблянок Закарпаття. Виявлений в усіх досліджуваних нами районах. Паразитує в основному в головня, обох видів марени (*B. barbus* і *B. Petenyi*) (див. табл. II—IV). Процент риб, заражених цією скреблянкою, буває інколи значним. Так, головень з середньої течії Тиси заражений цією скреблянкою на 59,2%, марена — на 50%, у верхів'ї Тиси марена — на 44%. Кількість паразитів, що припадає на рибу — в середньому від п'яти-шести до 50 і вище. У деяких екземплярах марени середньої течії Тиси кількість паразитів досягала сотні і більше.

Як видно з попереднього огляду, представники класу скреблянок відрізняються від інших ендопаразитів більш значним поширенням і більш високою інтенсивністю зараження.

КЛАС КРУГЛІ ЧЕРВІ (NEMATODES)

Клас круглих червів в закарпатській іктіопаразитофауні складається з п'яти видів.

1. *Rhabdochona denudata* (Duj.)

Один з найбільш відомих риб'ячих паразитів Закарпаття. В середній течії Тісси тільки чотири види риб з 13, нами досліджених, не були заражені цією нематодою (табл. II). Трохи рідше *Rhabdochona* зустрічається у верхів'ї Тісси і в р. Уж (табл. III і IV). Паразитує в основному у головня, обох видів марени, верховодки і ін. Процент зараження високий: головень в середній і верхній течії заражений на 37,1—74%, марена у верхів'ї Тісси — на 100%, карпатська марена на 78,2%. Високому проценту зараження відповідає і значна інтенсивність зараження. В кишечнику головня з Тісси знаходили по кілька сот паразитів, те ж саме у верхньотісської карпатської марени; у кишечнику марени з верхньої Тісси було виявлено від 1 до 104 паразитів, в середньому — 35 і т. д.

Один екземпляр *Rhabdochona denudata* знайдений нами в кишечнику одного з двох розтах дунайських лососів.

2. *Raphidascaris acus* Bloch.

Це специфічний паразит щуки. Знайдений нами у щуки з середньої течії Тісси в районі Королево (табл. II). 80% щуки заражено цією нематодою. Кількість паразитів незначна — від одного до семи, в середньому — два.

3. *Camallanus lacustris* Zoega.

Знайдений нами тільки в середній течії Тісси в районі Королево. Паразитує в основному у хижих риб: щука, окунь, йорж, чіп, а також у верховодки (табл. II).

Як видно з табл. II, процент зараження *Camallanus* невеликий — від чотирьох до семи. Тільки йорж має більш сильну екстенсивність зараження — 50% та окунь (70%). Кількість паразитів у рибі один-два.

4. *Cicullanus* sp.

Представник цього роду ще мало визначений, знайдений двічі у верховодки з середньої Тісси і р. Уж (табл. II і IV) і один раз у головня з району Королево.

5. *Spiroptera tenuissima* Rud.

Кишечний паразит лососевих. Знайдений нами у верхів'ї Тісси (табл. III) у струмковій форелі (7,4%) і харіуса (92%). Ця нематода широко паразитує серед лососевих Закарпаття.

З одержаних нами даних по поширенню серед закарпатських риб паразитичних нематод можна зробити такий висновок. Більшість нематод не завдають шкоди рибному господарству Закарпаття, бо процент зараження дуже низький і інтенсивність його незначна. В більшості нематод зустрічаються в поодиноких екземплярах. Винятком являється *Rhabdochona denudata*, значно поширені серед риб Закарпаття, яка іноді заражає рибу в кілька сот екземплярів. Значної шкоди ця нематода не завдає.

Більш патогенною є кишечна нематода *Spiroptera tenuissima* для лососевих. Значно поширені в Закарпатті з порівняно високим процентом зараження (7,4—92%) при значній його інтенсивності (від 72 паразитів на рибу до 480). *Spiroptera tenuissima* приносить шкоду рибному господарству.

КЛАС П'ЯВКИ (HIRUDINEA)

З п'явок ми виявили на різних рибах з р. Тісси і Ужа в незначній кількості *Piscicola geometra* (табл. II і IV).

КЛАС РАКОПОДІБНІ (CRUSTACEA)

До класу ракоподібних входить шість видів.

1. *Ergasilus sieboldi* Nordmann

Цей ракоч широко паразитує в Закарпатті, головним чином, на плітці, марені, головні, верховодці, линку, щуці, гол'яні — в р. Тісси (табл. II і III). В р. Уж *Ergasilus sieboldi* паразитує на головні, яльці і верховодці (табл. IV).

Процент зараження незначний: ракоч виявлено на одній-двох рибах з 10—15. Середня кількість ракочів на рибі — десять екземплярів. Тільки у одного линка було виявлено 393 екземпляри ракочів. Шкода, яку завдають ці ракчи, очевидно, незначна.

2. *Lamproglena pulchella* Nordmann

Цей ракоч також досить часто зустрічається на закарпатських рибах у верхів'ї Тісси і в Ужі. Паразитує на зябрах головня (48,8—26,2%) і підуста (6,6—3,6%). Інтенсивність зараження — два-три паразити у головня і один у підуста (табл. III, IV). В середній течії Тісси він паразитує на марені, линку, головні, гірчаку, плітці, верховодці. Процент зараження незначний. На кожній рибі найчастіше зустрічається тільки один ракоч. Лише у двох екземплярах марени кількість паразитів була 39 і 32 (табл. II). Цей ракоч при даних умовах патогенного значення не має.

3. *Tracheliaastes polycolpus* Nordmann.

Паразит марени. Виявлений у верхній течії Тиси на плавцях обох видів марени у чотирьох екземплярах *B. barbus* і одному екземплярі *B. Petenyi*. Кількість паразитів — один-два (табл. III).

4. *Lernaea esocina* (Burmeister).

Цей вид дуже рідкісний в Закарпатті. Нами він виявлений лише на одній щуці з району Королево в чотирьох екземплярах (табл. II).

6. *Argulus foliaceus* L.

Знайдений нами на двох дунайських лососях в кількості 11 екземплярів. Паразити були розміщені на внутрішній стороні зябрової покришки.

6. *Argulus foliaceus* L.

Широко розповсюджений паразит. Виявлений в Закарпатті тільки в районі Королево. Тут він паразитує на щуці (20%), окуні (21,3%), головні (7,4%) і верховодці (4%).

Висновки

Проведене нами дослідження паразитофуни риб Закарпаття є першим по відношенню майже до всіх груп паразитів.

Характерною особливістю іхтіопаразитофуни закарпатських рік є незначний процент зараження риб і незначна його інтенсивність.

Це збіднення паразитофуни риб Закарпаття, на нашу думку, можна пояснити гірським характером рік. Всі вони мають швидку течію, низьку температуру води; під час проливних дощів річки наповнюються водою, яка стає мутною в результаті великої кількості мулу, піску і гальки, що їх переносить вода.

Всі ці особливості гірських рік, видимо, негативно впливають на поширення паразитів риби. Головним же фактором, що перешкоджає їх розвитку, є швидкість течії.

Особливий інтерес, з точки зору еволюції паразитофуни, являє собою вивчення паразитів ендемічних форм. До таких форм в Закарпатті належать: чіп (*Aspro zingel*), смугастий йорж (*Acerina schraetser*) і дунайський лосось (*Huso huso*). Поширення смугастого йоржа і дунайського лосося обмежене басейном Дунаю; чіп зустрічається і в Дністрі. У 25 екземплярах смугастих йоржів і трьох екземплярів чіпа знайдено лише по

четири види паразитів. Два екземпляри дунайського лосося були заражені двома видами паразитів.

Як видно зі списку паразитів (табл. II—IV), всі ці форми поширені в Закарпатті. Таким чином, паразитофуна описаних ендемічних представників Закарпаття характеризується значним збідненням, причому паразитами ендемічних риб є форми, поширені в даній водоймі.

Ці особливості паразитофуни, описаних нами ендемічних риб, стверджують вірність положення, яке проф. В. О. Догель формулював у вигляді закономірності, властивої реліктовим формам: „Першою цілком природною закономірністю виявилося збіднення паразитофуни реліктів. З другого боку, в нових умовах існування, до паразитування в реліктах могли пристосуватися зовсім нові форми паразитів”¹.

Серед паразитів риб Закарпаття є форми, які являють собою господарський інтерес. Це паразити, що при певних умовах можуть викликати масове захворювання риб. До таких паразитів можна віднести личинкові форми трематод *Diplostomulum spathaceum* і *Thylocephalus clavata*; вони широко паразитують в Закарпатті і при сприятливих умовах можуть спричинити епізоотії катараکту очей. Таку ж загрозу являє собою скреблянка *Romphorhynchus laevis*. Вона занурює в стінку кишki риби свій хоботок і довгу шийку і нерідко прорізяє стінку. Серйозними шкідниками рибного господарства в Закарпатті є різноманітна група дактилогірусів, що викликають у риб захворювання дактилогіroz.

Для попередження захворювань необхідне систематичне спостереження над станом паразитофуни риб і своєчасне застосування заходів для припинення епізоотії.

Риби Закарпаття при своїй незначній зараженості паразитами можуть бути успішно інтродуковані в інші водойми. Це стосується зокрема форелі.

Закарпатська область за своїми природними умовами є цінною базою для форелевих господарств. Форелеві господарства, які там були і які зруйновані під час війни, необхідно відновити.

ПАРАЗИТЫ РЫБ ВОДОЕМОВ ЗАКАРПАТСКОЙ ОБЛАСТИ

В. А. Захваткин

Резюме

В течение 1947 и 1948 гг. экспедицией Львовского научного природоведческого музея АН УССР под руководством профессора В. А. Захваткина в Закарпатской области проводились работы по изучению паразитов рыб.

¹ Догель В. А., Общая паразитология, стор. 274.

В настоящей статье даются результаты этих исследований. Исследования проводились методом полных паразитологических вскрытий с количественным учетом паразитов.

Всего исследовано 570 рыб, относящихся к 26 видам и 7 семействам.

Общее число установленных нами для Закарпатья видов паразитов — 73. Они распределяются следующим образом: *Protoroza* — 14 видов, *Monogenea* — 23 вида, *Digenea* — 14 видов, *Cestodes* — 6 видов, *Acanthocephala* — 4 вида, *Nematodes* — 5 видов, *Hirudinea* — 1 вид, *Crustacea* — 6 видов.

Как видно из приведенных цифр, половину всех видов паразитов образуют трематоды. Из простейших наиболее разнообразную группу представляют миксоспоридии, относящиеся к 10 видам.

Наибольшую группу паразитов представляют моногенетические сосальщики — 23 вида. Из них 16 относятся к роду *Dactylogyrus*. Большинство дактилогирузов специфичны для одного вида рыб, некоторые паразитируют на нескольких видах и в таком случае обнаруживают и более широкое распространение, как например, *D. similis*, *D. natus*. На уклее встречен новый вид, не описанный еще в литературе.

Широко распространены в Закарпатье представители рода *Coitocoecum* Nicoll. Все они относятся к виду *Coitocoecum testicolum* Wisn. и *C. Scrjabini* Ivan., отличающемуся способностью давать многочисленные вариации.

Для Закарпатья характерно широкое распространение личиночных форм трематод — паразитов глаз: *Diplostomulum spathaceum* (Rudolph) и *Thylodelphys clavata* (Nordmann).

Очень мало распространены среди закарпатских рыб ленточные черви. Из 570 изученных рыб только 48 заражены были цестодами. Чаще других встречаются гвоздичники — *Caryophyllaeus laticeps* Pall. и *Caryophyllaeides fennica* Schneid.

Из класса скребней, в состав которого входит 4 вида, особенный интерес представляет *Pomphorhynchus laevis* Müll, как по значительному распространению среди рыб (марена, голавль из Тиссы и Ужа), так и по тому вреду, который этот скребень наносит рыбе, внедряясь в стенки кишечника.

Класс круглых червей (*Nematodes*) состоит из пяти видов. Наибольшим распространением из них отличается *Rhabdochona dentata* (Dujardin). Остальные встречаются и редко, и в небольших количествах.

В состав группы ракообразных входит 6 видов. Чаще других встречаются представители рода *Ergasilus* — *E. sieboldi* Nordm.

Наиболее характерной чертой ихтиопаразитофауны Закарпатья, отличающей ее от ихтиопаразитофауны большинства водоемов СССР, является низкий процент заражения и незначительная его интенсивность. Это особенно относится к эндопара-

зитам. Обеднение паразитофауны вызвано, несомненно, горным характером закарпатских водоемов: в первую очередь быстрой течения, а также низкой температурой воды, частыми загрязнениями воды во время сильных дождей.

Среди паразитов рыб Закарпатья имеются такие, которые могут быть причиной массовых заболеваний и гибели рыбы. К таким паразитам относятся: *Trichodina*, *Ichthyophthirus*, различные виды *Dactylogyrus*, паразиты глаз *Diplostomulum spathaceum* и *Thylodelphys clavata*, скребень *Pomphorhynchus laevis* и ряд других.

Однако все эти паразиты в Закарпатье встречаются в небольших количествах.

Для предотвращения возможных эпизоотий в Закарпатской области необходим постоянный контроль за состоянием паразитофауны рыб с тем, чтобы при массовом появлении того или иного из патогенных паразитов своевременно принять необходимые меры борьбы.

Рыбы Закарпатья, благодаря незначительной зараженности паразитами, могут быть интродуцированы в другие водоемы СССР.

ЗМІСТ

Передмова	5
Ботаніка	
Г. В. Козій, Модрина польська у східних Карпатах	7
В. Г. Хржановський, До критичного аналізу видів підсекції <i>Rubiginosae</i> (рід <i>Rosa</i>)	17
К. А. Малиновський, В. М. Мельничук, Про нове місцеве зна- ходження осоки наскельної в східних Карпатах	37
А. С. Лазаренко, Мохова рослинність вогких гранітних скель р. Тясмина	40
М. П. Слободян, Матеріали до брюофлори Мармароських Карпат . .	50
М. П. Слободян, До брюогеографії західного Поділля, Опілля і Покуття	66
В. М. Мельничук, Матеріали до визначення pH у листяних мохів . .	91
Р. А. Бейліс-Вирова, Про деякі схожі риси в розвитку зародків пшениці й жита	114
Зоологія	
В. О. Захваткін, Паразити риб водойм Закарпатської області	119
В. О. Захваткін, О. П. Кулаківська, Паразити риб верхів'я Дністра	150
О. П. Кулаківська, До паразитофути форелі і харіуса деяких річок Закарпаття	156
В. І. Здун, Fauna личинкових стадій трематод в молюсках Закарпаття . .	167
К. А. Татаринов, Про нові місця знаходження темної полівки і полівки- економки на Україні	190
К. А. Татаринов, Знахідка довгувох нічниці на Львівщині	198
Ф. І. Страутман, До харчування птахів на виноградниках Закарпат- ської області	202